

ὥς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς  
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο  
'Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε  
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθεν  
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον  
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας·  
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοάς καὶ ληΐδα πολλήν  
ἐντὸς ἔχον ρύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο  
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.  
ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς  
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,  
τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.  
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,  
**πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,**  
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτω ἐνιαυτῷ,  
'Αργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,  
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων  
τείχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.  
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλα δὲ προρέουσι,  
'Ρῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε  
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος  
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια  
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·  
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,  
ἐννημαρ δ' ἐς τείχος ἴει ρόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς  
συνεχῆς, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.  
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαιναν  
ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε  
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,  
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,  
αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε  
τείχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι  
κὰρ ρόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὥς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων  
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει  
τείχος ἐύδητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων  
βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες  
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο  
Ἔκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·  
αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη·  
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι  
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·  
οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες  
ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς  
αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ  
ταρβεί οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορή δὲ μιν ἔκτα·  
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·  
ὄππῃ τ' ἰθύσῃ τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·  
ὥς Ἔκτωρ ἂν ὀμίλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους  
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι  
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω  
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος

εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι  
ρήϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν  
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι  
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν νῆες Ἀχαιῶν  
πυκνοὺς καὶ μεγάλους δηῖων ἀνδρῶν ἄλεωρήν.  
ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτρόχον ἄρμα τιταίνων  
ἔσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.  
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·  
Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων  
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·  
ἦ δὲ μάλ' ἀργαλή περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ  
ὀξέες ἔστασιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,  
ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι  
ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.  
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει  
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,  
ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,  
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς·  
εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται  
ἐκ νηῶν καὶ τάφρω ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,  
οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι  
ἄσπορον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.  
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·  
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρω,  
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες  
Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
οὐ μενέουσ' εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,  
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.  
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρώες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,  
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.  
ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος  
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρω·  
οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες  
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσι ἐποντο.

οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,  
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα  
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.  
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν  
ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.  
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,  
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδῆς  
νῆε δὺς Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωσ  
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι  
αἴθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.  
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο  
Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὺς Ἀντήνορος νῆε  
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.  
Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,  
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·  
οἱ γὰρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι  
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι  
βάν ῥ' ἰθύς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο  
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι  
βουλή Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·  
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν  
αὔθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,  
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσι  
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας  
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν  
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·  
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν  
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.  
εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆ περ Ἀχαιοὶ  
ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·  
τῆ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν  
εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,  
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων  
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.  
τῆ ῥ' ἰθύς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο  
ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὺς  
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι  
νήπιοι, ἐν δὲ πύλησι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους  
υἴας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,  
τὸν μὲν Πειριθόου υἴα κρατερόν Πολυποίτην,  
τὸν δὲ Λεοντήα βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηϊ.  
τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων  
ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,  
αἶ τ' ἀνεμον μίμνουσι καὶ ὑέτὸν ἤματα πάντα  
ρίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσι ἀραρυῖαι·  
ὡς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι  
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.  
οἱ δ' ἰθύς πρὸς τείχος εὐδμητον βόας αὔας  
ὑψὸς' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ  
Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην  
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.  
οἱ δ' ἦτοι εἶος μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς  
ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·  
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν  
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,  
ἐκ δὲ τῶ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην  
ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῶ τ' ἐν ὄρεσσι  
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,  
δοχμῶ τ' αἴσσουντε περὶ σφίσι ἀγνυτον ὕλην  
πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων  
γίγνεται εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·  
ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς  
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο  
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφι.

οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμητῶν ἀπὸ πύργων  
βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων  
νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,

ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς νέφεα σκίοεντα δονήσας  
ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·  
ὧς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἡμὲν Ἀχαιῶν  
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἄμφ' αὖτον ἀύτευν  
βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.  
δή ῥα τότε ᾤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ  
Ἕσσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΐδα·  
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο  
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιοὺς  
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.  
οἱ δ', ὧς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι  
οἰκία ποιήσωνται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,  
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες  
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,  
ὧς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔόντε  
χάσασθαι πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἄλῶναι.

ὧς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πειθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·  
Ἕκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·  
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὧς πάντ' ἀγορεύσαι·  
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ  
λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη  
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν  
πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.  
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης  
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·  
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ  
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ  
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·  
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.  
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς ὄζος Ἄρηος  
Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.  
αὐτὶς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ  
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαίξας δι' ὀμίλου  
πληξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·  
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην  
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,  
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἔποντο,  
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα  
τεῖχός τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,  
οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρω.  
ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν  
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔέργων  
φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον  
ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης,  
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρήν  
ιδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε  
ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.  
Τρῶες δ' ἔρριγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν  
κείμενον ἐν μέσσοισι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.  
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·  
Ἔκτορ ἄει μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσεις ἀγορησιν  
ἔσθλα φραζομένω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε  
δῆμον ἔοντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ  
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·  
νῦν αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.  
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.  
δε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἔτεόν γε  
Τρῳσὶν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν  
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων  
φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον  
ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,  
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.  
ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν  
ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,  
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·  
πολλοὺς γὰρ Τρῳῶν καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ  
χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.  
δέχ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ  
εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·  
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·  
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.  
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,  
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,  
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι  
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·  
τὴν δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις  
πείθεσθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω  
εἴτ' ἐπὶ δεξιῖ' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,  
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.  
ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,  
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.  
εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.  
τίπτει σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;  
εἴ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες  
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·  
οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.  
εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον  
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,  
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο  
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος  
ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,  
ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν  
θέλγε νόον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζε.  
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεπειθότες ἠδὲ βίηφι  
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.  
κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,

στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ  
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.  
τὰς οἱ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν  
ρήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,  
ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις  
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τείχος ἰόντας.

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κευτιόωντ' ἐπὶ πύργων  
πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.  
ἄλλον μειλιχίους, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι  
νεῖκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·  
ὦ φίλοι Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις  
ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι  
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·  
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω  
τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,  
ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,  
αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς  
νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.

ὥς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.  
τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ  
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς  
νιφέμεν ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἄ κῆλα·  
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ  
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους  
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,  
καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,  
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ τε πάντα  
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·  
ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,  
αἶ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἶ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοῦς,  
βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὑπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ  
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,  
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἔδον Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς  
ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι λέονθ' ὡς βουσὶν ἔλιξιν.  
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσην  
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς  
ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ράψε θαμειαῖς  
χρυσείης ράβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.  
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος δύο δοῦρε τινάσσω  
βῆ ῥ' ἴμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς  
δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ  
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·  
εἶ περ γάρ χ' εὐρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας  
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,  
οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,  
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἠ ἤρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς  
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θεῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·  
ὡς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε  
τείχος ἐπαῖξαι διὰ τε ρήξασθαι ἐπάλξεις.  
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἴππολόχοιο·

Γλαῦκε τί ἤ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα  
ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν  
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώωσι,  
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ζάνθοιο παρ' ὄχθας  
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο·  
τῷ νῦν χρή Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας  
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,  
ὄφρα τις δ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·  
οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν  
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα  
οἴνον τ' ἕξαιτον μελιιδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς  
ἑσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.  
ὦ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε  
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε  
ἔσσεσθ', οὐτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην  
οὐτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·  
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο  
μυρίαι, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,  
ἴομεν ἢ ἐ τῷ εὐχος ὀρέξομεν ἢ ἐ τις ἡμῖν.

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·  
τῷ δ' ἰθύς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.  
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·  
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.  
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο  
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·  
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω  
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα  
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·  
τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,  
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν  
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς  
ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.  
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα πρόει κήρυκα Θωῶτην·  
ἔρχεο διὲ Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,  
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων  
εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.  
δε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ  
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης.  
εἰ δὲ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,  
ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,  
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ εἰδώς.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,  
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,  
στη δὲ παρ' Αἴαντεςσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·  
Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων  
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς  
κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνιοι μίνυθᾶ περ ἀντιάσητον  
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων  
εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·  
δε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ  
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης.  
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,

ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,  
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.  
αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
Αἴαν σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,  
ἔσταότες Δαναούς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·  
αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·  
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπήν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,  
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·  
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.  
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο  
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο,  
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι  
ἴφθιμοι Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·  
σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα  
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον  
μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς  
κείμενος μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα  
χείρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,  
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰείρας,  
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξε  
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικώς  
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.  
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο  
ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,  
ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.  
ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν  
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.  
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος  
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,  
ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας  
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ  
πρηνῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,  
Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν  
ἔλχ', ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε  
τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶ  
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαινὸν  
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε  
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείη·  
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ  
ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.  
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν  
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.  
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·  
ὦ Λύκιοι τί τ' ἄρ' δε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;  
ἀργαλέον δὲ μοί ἐστι καὶ ἴφθίμῳ περ ἐόντι  
μουνῶ ρήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·



ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τι ἔργον ἄμεινον.

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν  
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουλευφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.  
'Αργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας  
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·  
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο  
τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,  
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο  
τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.  
ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον  
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,  
ὡ τ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,  
ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων  
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας  
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.  
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλεί χαλκῶ,  
ἤμην ὅτεω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη  
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς.  
πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν  
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.  
ἀλλ' οὐδ' ἴσ' ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,  
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνητὶς ἀληθῆς,  
ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει  
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·  
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,  
πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἴκτορι δῶκε  
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν.  
ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·  
ὄρνυσθ' ἵππόδαμοι Τρώες, ῥήγνυσθε δὲ τείχος  
'Αργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,  
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες· οἳ μὲν ἔπειτα  
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,  
Ἴκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρει, ὃς ῥα πυλάων  
ἐστήκει πρόσθε πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν  
ὀξύς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ  
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν,  
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.  
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.  
ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶος  
χειρὶ λαβῶν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,  
ὥς Ἴκτωρ ἰθύς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,  
αἳ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας  
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες  
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.  
στή δὲ μάλ' ἐγγύς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας  
εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,  
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἶσω  
βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες  
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη  
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ  
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ

σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ  
δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας  
νόσφι θεῶν ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.  
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον  
τείχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.  
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς  
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν  
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.